

ikke erkjende, at der var nogen Grund til en forandret Overenskomst, og da Sørensen derpaa standse Arbejderne, saae Byraadet sig nødsaget til at indbringe det af ham stillede Depositum, til Beløb 20,000 Kroner, og at lade sig ved Fogedforretning sætte i Besiddelse af Arbeidsmaterialet. Derover opstod en Retstvift, som endnu henstår uafgjort. Realarbejderne med Tilleg af de hidindtil ikke leverede Materialer bleve derpaa i Foraaret 1876 overdragne i Entreprise til Kapitainerne Åsmussen og Clausen, mod en Betaling af 194,000 Kr., samt paa Betingelse af, at den nye Havn skulde kunne benyttes den 1ste Oktober 1877 og saantlige Arbejder ved samme være fuldførte den 1ste Oktober 1878. De nye Entreprenører arbejdede dog langtfra med saa stor Kraft, at de anførte Ledsbestemmelser kunde ventes overholdte. Derimod fremkom de i Begyndelsen af indeværende Aar med et Forslag til en Forandring af den med dem afsluttede Kontrakt, gaende ud paa en Ændring i Havneplanen, og en Forhøjelse af Betalingen for Havnens Fuldførelse. Byraadet kunde ikke indgaa herpaa, og da Entreprenørerne erklærede i saa Fald ikke at kunne opfylde Kontrakten, blev en Overenskomst tilveiebragt, hvorved Kontrakten hævedes. Ifølge denne Overenskomst skulde Kommunen erholde udleneret alt af Entreprenørerne anskaffet Materiale til en Værdi af 4,000 Kr., samt desuden modtage af dem et kontant Beløb af 8,000 Kr.

Byraadet besluttede herefter selv at lade Arbejderne udføre ved en dertil antagen Ingeniør, og paa dets berom indgivne Indstilling tilkjendegav Indenrigsministeriet under 11te Juni d. A., at det ikke havde Noget at erindre hverken mod den med Entreprenørerne afsluttede Overenskomst om Ophevelse af Kontrakten, eller mod Fuldførelsen af Havneanlægget ved Byraadets egen Foranstaltning. Siden den Tid have Arbejderne ifølge Byraadets Udsagn havt al ønskelig Fremgang. Man var imidlertid kommet til den Formodning, at det oprindelige Overslag vilde blive overstredet ikke ubetydeligt, hvorfor Havneudvalget lod den ledende Ingeniør ved Havneanlægget forfatte en efter de hidtil indvundne Erfaringer udarbejdet Opgjørelse over, hvad den tilbagestaaende Del af Arbejderne vilde koste at udføre. Ifølge denne Opgjørelse ville de Arbejder, som den 1ste Juli d. A. stode tilbage at udføre ved Havnen, medføre en Betøstning af 274,000 Kroner.

Deri er imidlertid iberegnet et Beløb af 26,700 Kr., der vil udkræves til Gjennemførelsen af en af Byraadets Ingeniør foreslaaet og af Raadet tiltraadt Forandring i den approberede Havneplan. Denne Forandring, der anfaas for nødvendig til Tilveiebringelse af den fornødne Rod i Indløbet og i Havnebassinet, gaar ud paa at forlænge den nordlige af de 2 Moler som skulle omslutte Havnen, og hvis yderste Strækning er høiet i Sydøst, med 30 Fod og at forlænge det yderste Parti af den søndre Mole, som er høiet i nordlig Retning, med 75 Fod.

Ifølge en af Byraadet foretagen Opgjørelse var der den 1ste Juli d. A. medgaaet til Havneanlægget 215,569 Kr. 6 D.
Lægges hertil det ovenanførte Beløb af 274,000 — " —
vil den samlede Udgift til Anlægget udgjøre 489,569 Kr. 6 D.
Af den til Fuldførelsen fornødne Sum af 274,000 Kr. " D.
har Byraadet til Disposition (dels kontant, dels indestaaende i Sparekassen) 108,055 — 90 —
det herefter manglende Beløb 165,944 Kr. 10 D.

eller afrundet 166,000 Kr. anser Byraadet det for en Umulighed for Byen og Havnen at tilveiebringe. Raadet har derfor anholdt om, at der af Statskassen maa blive ydet Havnen et Laan paa 166,000 Kr., saaledes at dette er rente og afdragsfrit i 10 Aar og derefter forrentes og afdrages med 6 pCt. aarlig af det oprindelige Beløb, saaledes at 4 pCt. af det til enhver Tid tilbagestaaende Beløb betragtes som Rente og Resten som Afdrag. Til Støtte herfor har Raadet henvist til den store Betydning, Grenaa Havn har for den almindelige Skibsfart, da der paa hele Kyststrækningen nordvest for Frederikshavn ikke findes nogen Havn, hvor Skibe kunne søge Tilflugt i Uveir eller i Nø. Byraadet har fremdeles henvist til, at der allerede fra Kommunens Side er tilveiebragt en i Forhold til Byens Størrelse overordentlig betydelig Sum til Havneanlægget, idet Byen, der ifkun har ca. 2,000 Indvaanere har bragt en Sum af ca. 323,000 Kr. tilveie i dette Diemed, samt at det Beløb af over 200,000 Kr., der allerede er anvendt til Anlægget, vil være spildt, naar dette ikke fuldføres. Med Hensyn til Havnefinansens Status i de nærmeste Aar har Raadet oplyst, at Havnen har en Gjæld til Statskassen paa nogle Tusinde Kroner, hidværende fra ældre Laan, hvilken Gjæld imidlertid, da Afdragene stadig staae, meget hurtigt vil blive tilbagebetalt. Havneindtægterne antages efter Havnens Ombygning at kunne anslaaes til $\frac{1}{2}$ Gang mere end tidligere eller til ca. 20,000 Kr. aarlig. Naar Udgifterne til Lønninger, Bedligeholdelse, Opudbring, Nedskaber m. v. derhos anslaaes til det dobbelte af den nuværende Gjennemsnitbudgift, eller til ca. 7,000 Kr., bliver det aarlige Gjennemsnitsoverflud ca. 13,000 Kr. Dette Beløb udgjør 5 pCt. af det Laan paa 260,000 Kr., der er optaget hos Livsopførings- og Forsørgelelsesanstalten af 1871. Da dette Laan forrentes og afdrages med 6 pCt. aarlig, maa der ydeligere tilveiebringes et Beløb af 2,600 Kr., hvilket